

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/36/2020
Identifikačné číslo spisu: 6018200674
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6018200674.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavaleca, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľa): Športcentrum Ekoma, s. r. o., so sídlom Sekier - Osada č. 8746, 960 01 Zvolen, IČO: 45 426 376, zast.: Ulianko & partners, s. r. o., advokátske spoločensťvo so sídlom Nám. SNP 37, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 101548962/2018 zo dňa 10.08.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/117/2018-99 zo dňa 11. septembra 2019, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Daňový úrad Banská Bystrica (ďalej len „správca dane“) rozhodnutím č. 100160234/2018 zo dňa 17.01.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) žalobcovi postupom podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“ alebo „daň“) za zdaňovacie obdobie október 2014 v tam uvedenej sume.

2. Správca dane žalobcovi nepriznal právo na odpočítanie dane z faktúry č. 2014/004 od obchodnej spoločnosti RENOVAL, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 2265, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 44 936 052 (ďalej len „spoločnosť RENOVAL“), predmetom ktorej malo byť dodanie prác a z pokladničného dokladu č. V/495 z 31.10.2014 od obchodnej spoločnosti COMPLEX INTERNATIONAL, a.s., so sídlom Moyzesova 39, 960 01 Zvolen, IČO: 36 029 874 (ďalej len „spoločnosť COMPLEX INTERNATIONAL“), za poskytnutie služieb (parkovného).

3. Správca dane dodatočné určenie daňovej povinnosti vo vzťahu k spoločnosti RENOVAL odôvodnil tým, že konateľ spoločnosti poprel vystavenie spornej faktúry a uviedol, že žalobcu nepozná a nikdy s ním neobchodoval.
4. Vo vzťahu k poskytnutiu služieb od spoločnosti COMPLEX INTERNATIONAL správca dane konštatoval, že žalobca v predmetnom období evidoval vo svojom majetku len jedno motorové vozidlo, ktoré do majetku zaradil až v novembri 2014.
5. Vzhľadom na predstreté skutkové okolnosti správca dane prijal záver, že uplatnením práva na odpočítanie dane prišlo k porušeniu ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a/ v nadväznosti na § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“).
6. Na žalobcovo odvolanie žalovaný rozhodnutím č. 101548962/2018 zo dňa 10. augusta 2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zmenil enunciat prvostupňového rozhodnutia tak, že žalobcovi podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku vyrubil rozdiel dane za zdaňovacie obdobie október 2014 vo výške 6276,26 Eur.
7. Vo vzťahu k spornej faktúre od spoločnosti RENOVAL sa žalovaný poukazuje na zistené skutkové okolnosti v podstate stotožnil so záverom správcu dane, ktorý považoval za súladný s hmotnoprávnymi podmienkami odpočtu dane.
8. Vo vzťahu k dokladu o poskytnutí služieb od spoločnosti COMPLEX INTERNATIONAL, žalovaný nad rámec správcu dane prezentovanej argumentácie doplnil, že žalobca služby obstaral v mesiacoch marec, apríl, august a september 2014, z ktorých právo na odpočítanie DPH uplatnil až v zdaňovacom období október 2014.
9. V tomto kontexte však žalovaný uviedol, že rozdiel dane predstavuje 6.276,26 Eur, ktorý pozostáva z neuznaného práva na odpočítanie dane od spoločnosti RENOVAL v sume 6.265,20 Eur a z neuznaného práva na odpočítanie dane v sume 11,06 Eur za služby parkovania.
10. Rozdiel v sume 14,01 Eur bol podľa mienky žalovaného správcu dane vyčíslený nesprávne.

II.

Konanie pred krajským súdom

11. Žalobca brojil proti rozhodnutiu žalovaného včas podanou správnu žalobou na Krajskom súde v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) a navrhol zrušiť rozhodnutia finančných orgánov oboch stupňov z dôvodu ich nezákonnosti.
12. Krajský súd rozsudkom č. k. 23S/117/2018-99 z 11. septembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) žalobu zamietol.
13. Krajský súd konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k deklarovanej službe od obchodnej spoločnosti RENOVAL, keď finančným orgánom neponúkol žiadnu argumentáciu, týkajúcu sa okolností vyplývajúcich z výsluchu bývalého konateľa spoločnosti RENOVAL, ktorý poprel vystavenie spornej faktúry, ale aj dodanie prác a uviedol, že účet, na ktorý mala byť žalobcom vykonaná úhrada, nepatrí spoločnosti RENOVAL.
14. Žalobca podľa mienky krajského súdu hodnoverne nevysvetlil dôvodné pochybnosti finančných orgánov v tomto smere a ani sa nezúčastnil predmetného výsluchu, čím sa sám pripravil o možnosť procesnej obrany v daňovom konaní.

15. Ani s druhou námietkou týkajúcou sa obchodného vzťahu so spoločnosťou COMPLEX INTERNATIONAL sa krajský súd nestotožnil a uviedol, že žalobca v rámci daňovej kontroly neobjasnil skutočnosť, že motorové vozidlo určené na účely podnikania zaradil do svojho majetku až v mesiaci november 2014.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

16. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie prípadne, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší preskúmané rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

17. V rámci svojich sťažnostných bodov uviedol, že nesúhlasí so záverom prijatým krajským súdom v súvislosti s deklarovávaným obchodom so spoločnosťou RENOVAL, a to z nasledujúcich dôvodov:

- predložil všetky jemu dostupné doklady,
- miestnym zisťovaním bolo preukázané vykonanie prác.

B)

18. Žalovaný v písomnej reakcii uvádzal svoje úvahy vo vzťahu k dôkaznému bremenu v daňovom konaní, pričom v podstate zotrval na záveroch konštatovaných v preskúmanom rozhodnutí.

IV.

Právne závery kasačného súdu

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

20. S ohľadom na vymedzenie sťažnostného bodu pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd správne posúdil vec po právnej stránke, keď zamietol žalobu sťažovateľa z dôvodu, že sťažovateľ neodstránil dôvodné pochybnosti finančných orgánov vo vzťahu k deklarovávanému obchodu so spoločnosťou RENOVAL, ktorá poprela akýkoľvek obchodný styk so sťažovateľom.

Podľa § 49 ods. 1 a 2 písm. a) zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

21. Rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa ustálila v tom smere, že sťažovateľ sa môže s úspechom domáhať nesprávneho posúdenia veci krajským súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) vtedy, keď správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/

S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (napríklad rozsudky Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžfk/12/2016, sp. zn. 1Sžfk/10/2018, sp. zn. 1Sžfk/9/2020).

22. V tomto kontexte Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/12/2016 z 20.02.2018 konštatoval, že: „V súvislosti s uvedeným musí kasačný súd zdôrazniť, že hore uvedená nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v zmysle ustálenej judikatúry potom konkrétne spočíva v tom, že správny súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.“

23. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok sp. zn. 1Sžfk/9/2020 z 23.02.2021, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že: „Aby tvrdenie sťažovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci malo oporu v zákone, bol sťažovateľ zaťažovaný povinnosťou v zmysle § 440 ods. 2 S.s.p. uviesť aj konkrétnu právnu normu a vykonať jej rozbor na prospech svojho tvrdenia...“

24. Sťažovateľ vo vzťahu ku kasačnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. uviedol, že nesúhlasí so záverom krajského súdu, pretože dodanie služieb a tovarov preukázal všetkými jemu dostupnými dokladmi, a aj vykonanie prác bolo preukázané miestnym zisťovaním správcu dane. Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

25. S ohľadom na uvedené skutočnosti považoval kasačný súd uplatnené sťažnostné body za nedôvodné, pretože s totožnými opakovanými námietkami sťažovateľa ohľadne predloženia dokladov a dodaním prác sťažovateľovi od spoločnosti RENOVAL sa vysporiadal žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, a aj krajský súd v napadnutom rozsudku.

26. Podľa názoru kasačného súdu sťažovateľ v rámci sťažnostných bodov neponúkol žiadne právne úvahy, pre ktoré považuje závery správneho súdu v uvedenom smere za nesprávne po právnej stránke, ktorých posúdením by sa mal kasačný súd zaoberať a obmedzil sa len na reprodukciu tvrdení z odvolania proti preskúmanému rozhodnutiu a zo správnej žaloby.

27. Krajský súd podľa mienky kasačného súdu správne uviedol, že sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k subjektu, ktorý mal dodať fakturované práce.

28. Kasačný súd sa stotožnil aj so záverom prijatým krajským súdom, že pre vyhodnotenie reálnosti deklarovaných obchodných transakcií bolo zásadnou skutočnosťou, že konateľ spoločnosti RENOVAL poprel vystavenie sťažovateľom predloženej faktúry a poprel aj skutočnosť, že by spoločnosť vykonala deklarované práce uskutočnené v areáli sťažovateľa.

29. Totiž, ak správca dane nadobudne oprávnené pochybnosti o tom, či boli predmetné práce dodané obchodnou spoločnosťou uvedenou na predloženej faktúre, daňový subjekt musí vedieť preukázať uskutočnenie zdaniteľného obchodu osobou uvedenou na predloženej faktúre, pokiaľ si právo na odpočítanie dane uplatňuje z tejto faktúry.

30. Aj podľa mienky senátu kasačného súdu bola oprávnená spochybnená kredibilita dokladov predložených sťažovateľom, keďže spoločnosť RENOVAL, ktorú sťažovateľ označil za svojho dodávateľa, poprela akýkoľvek obchodný styk so sťažovateľom.

31. Ak sťažovateľ v načrtnutom smere neunesol dôkazné bremeno, nemôže sa s úspechom domáhať uplatnenia práva na odpočítanie DPH.

32. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačnej sťažnosti za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

33. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.